

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Aleksander Stępkowski (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego M.P.

przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora
Generalnego

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 24 lipca 2020 r.

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W dniu 14 lipca 2020 r. M.P. wystąpił z protestem wyborczym przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wskazując na naruszenie art. 71 § 1, art. 75 § 2 oraz art. 77 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2019 r., poz. 684, dalej: k.wyb.) polegające na błędnym przeliczeniu liczby głosów ważnych oddanych na poszczególnych kandydatów, błędnym wypełnieniu protokołu głosowania oraz braku podania do publicznej wiadomości wyników głosowania w obwodzie.

Uzasadniając swoje stanowisko protestujący stwierdził, że nie mógł sprawdzić kopii protokołu obwodowej komisji wyborczej, w której oddawał głos. Jego wątpliwości wzbudziły natomiast wyniki głosowania podane na stronie

internetowej Państwowej Komisji Wyborczej (dalej: PKW). Wynika z nich różnica głosów, jakie we wskazanym przez protestującego obwodzie do głosowania uzyskali kandydaci odpowiednio w I i w II turze wyborów. Na tej podstawie protestujący stwierdził, że „istnieje podejrzenie o błędne przeliczenie liczby głosów lub błędne wypełnienie protokołu głosowania”.

Pismem z dnia 21 lipca 2020 r. Prokurator Generalny przedstawił stanowisko, w którym wniósł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu na podstawie art. 322 § 1 w zw. z art. 82 § 1 pkt 2 k.wyb.

Pismem z dnia 22 lipca 2020 r. PKW przedstawiając swoje stanowisko w przedmiocie protestu, wniosła o pozostawienie go bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Protest przeciwko ważności wyborów prezydenckich ma podstawy konstytucyjne. Zgodnie z art. 129 ust. 2 Konstytucji RP, wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie. Zasady te określono w art. 82 i art. 83 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2019 r., poz. 684, dalej: k.wyb.) oraz – w odniesieniu do wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej – w przepisach szczególnych art. 321-323 k.wyb.

Zgodnie z art. 82 § 1 k.wyb., przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Wymagania formalne protestu określono w art. 321 k.wyb. Zgodnie z art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

2. Protest M.P. nie spełnia warunków określonych w art. 321 § 3 k.wyb. ponieważ wnoszący protest nie przedstawił, ani nie wskazał żadnych dowodów, na których mogłyby opierać się formułowane przez niego zarzuty. Do swojego protestu dołączył jedynie kopie protokołów wyników głosowania w jego obwodzie w wyborach przeprowadzonych 29 czerwca i 12 lipca 2020 r. Na ich podstawie można ustalić m.in. liczbę wyborców, którym – we wskazanym obwodzie – wydano karty do głosowania, liczbę wyborców głosujących na podstawie zaświadczenia o prawie do głosowania, liczbę wyborców, którym wysłano pakiety wyborcze, a także liczbę głosów ważnych oddanych na poszczególnych kandydatów w każdym z dwóch głosowań. Dane te nie mogą jednak stanowić dowodu potwierdzającego sugerowane przez protestującego naruszenia przepisów k.wyb. W tym zakresie twierdzenia zawarte w proteście można uznać jedynie za przypuszczenia, które – jako takie – nie są dowodami w sprawie z protestu wyborczego. Opierając się wyłącznie na twierdzeniach wnoszącego protest nie można zatem ustalić istnienia lub nieistnienia przytaczanych przez niego faktów, a tym samym nie jest również możliwe dokonanie ich ewentualnej oceny z punktu widzenia zarzutów sformułowanych w proteście.

Z powyższych względów, działając na podstawie art. 322 § 1 w zw. z art. 321 § 3 k.wyb., Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.